

Tot Zijn Naam

Als de naam het wezen is, en dus de naam van onze Heer en Heiland de uitdrukking is van wat Hij is, is het niet verwonderlijk die naam in zoveel verschillende contexten gebruikt te zien. De innige overeenstemming tussen het geschreven Woord en het levende Woord geeft de verklaring. Hoe meer wij Christus vóór ons hebben als wij de Schriften onderzoeken, des te meer zijn wij ook in staat om de stralen van Zijn heerlijkheid op elke bladzijde waar te nemen.

De Heer Jezus te zien in de Schriften, de ontvouwing van Zijn werk en Persoon, verkwikt niet alleen het hart, maar het bewaart ons voor dwalingen en voor de rationalistische leringen in onze dagen. Wij kunnen er daarom niet genoeg op wijzen dat de Naam van de Heer Jezus zo heerlijk is! Niet genoeg kunnen wij erop aandringen de liefelijkheid van die Naam te leren kennen door grondig onderzoek van Gods Woord!

‘Tot Zijn Naam’. Dat is een heel bijzondere uitdrukking. Wij kunnen voor of om de Naam van de Heer Jezus lijden. Wij kunnen in Zijn Naam eten, drinken en alles doen. Dit is erg belangrijk en heerlijk. Maar tot Zijn Naam is iets bijzonders. Het heeft de kracht van: tot de belijdenis van. Dat wil zeggen: Zijn Naam is het Middelpunt.

We willen aantonen dat de Schrift werkelijk dit onderscheid maakt, waardoor we dan tevens kunnen opmerken hoe dit verschil van uitdrukking soms van grote betekenis is. In Handelingen 19:3 lezen we de vraag: ‘Tot welke [doop] zijt gij dan gedoopt?’ Het antwoord luidde: ‘Tot de doop van Johannes’. Hier wordt voor ‘tot’ in het Grieks het woordje ‘eis’ gebruikt, dat ook wel kan worden vertaald met ‘in’, maar waarvan iedereen voelt dat er hier niet ‘in’ moet staan maar ‘tot’. De twaalf mannen te Efeze toch waren niet in, maar tot de doop van Johannes gedoopt. Dat wil zeggen: zij waren gedoopt tot de belijdenis van hetgeen Johannes predikte.

Als er dan in Handelingen 19:5 volgt: ‘... lieten zij zich dopen tot de Naam van de Heer Jezus’, moet dus hetzelfde woordje ‘eis’ weer met ‘tot’ worden vertaald. Dit betekent dat zij waren gebracht tot de belijdenis van de Naam van de Heer Jezus. De bedoeling van het woordje ‘eis’ in dergelijk verband blijkt ook duidelijk uit hetgeen we lezen in vers 2 van 1 Korinthe 10: ‘... allen tot Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee’. Zij werden niet in Mozes gedoopt, maar tot hem. Hun doop – of ingaan – in de zee en onder de wolk was de scheiding van Egypte. En daar Mozes de aanvoerder van Israël en de profeet van God was, beleden zij Mozes, waren zij met hem in verbinding en gemeenschap gebracht en daarom werd dit de doop tot Mozes genoemd. In 1 Korinthe 1:13-15 vinden we iets dergelijks met betrekking tot de apostel Paulus. Deze zegt daar nadrukkelijk dat niemand ‘tot de naam van Paulus’ was gedoopt. Paulus mocht namelijk niet het voorwerp zijn van hun belijdenis.

We zien hieruit welk verschil er is tussen de woorden ‘in’ en ‘tot’ de Naam. ‘Tot de Naam’ wil zeggen: de Naam als het Middelpunt. De Heer Jezus is als Leidsman, of als Voorwerp, of als hoe dan ook, de Persoon tot Wie wij zijn gebracht, met Wie wij gemeenschap hebben. En als dan in Mattheüs 28:19 staat: ‘... doopt hen tot de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest’, wordt daar dus

bedoeld dat de discipelen moesten worden gedoopt tot de belijdenis en de gemeenschap van de drie-enige God.

Nu is het natuurlijk óók waar dat iemand gedoopt wordt in de Naam van de Heer Jezus. Dat wil zeggen dat het gebeurt in de Naam van de Heer Jezus, er wordt rekening gehouden met Hem, met Zijn wil. We vinden dit in Handelingen 10: 'En hij beval hen te dopen in de Naam van de Heer' (vs. 48). Hier staat niet 'tot' maar letterlijk 'in'. Zoveel te duidelijker is het dan ook dat, als op andere plaatsen het woordje 'tot' wordt gebruikt, dit een andere betekenis heeft, zoals hiervoor werd aangegeven.

'Tot Zijn Naam gedoopt'. 'Tot Zijn Naam vergaderd'. De Heer Jezus is dus het Middelpunt, Hij heeft het gezag, wij zijn bij Hem gevoegd, wij behoren Hem toe en volgen Hem.

Een opmerkelijke plaats tot verheldering van deze kostelijke waarheid vinden we in Hebreeën 6:10. Daar wordt gezegd dat God niet onrechtvaardig is om te vergeten het werk en de liefde die de Hebreeën bewezen hadden voor (of 'tot', Grieks 'eis') Zijn Naam, daar zij de heiligen hadden gediend en nog dienden. Zij deden dus werk voor en hadden liefde tot Gods Naam.

Dit zeiden zij niet alleen, maar zij bewezen het ook. Hoe? Door de heiligen te dienen. Hoe mooi is dit. Zó nauw is dus de Heer Jezus verbonden met de heiligen, dat men iets goeds doet jegens Zijn Naam als men de heiligen dient. Het is zoals de Heer eens tot Saulus zei: 'Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?' (Hand. 9:4). In het vervolgen van de gelovigen vervolgde Hij de Heer Jezus Zelf. Op dezelfde wijze is het met het dienen. Dient men een van de minsten van de Zijnen, dan dient men Hem.

Nu gaat het hier in Hebreeën 6:10 weliswaar om Gods Naam en niet om de Naam van de Heer Jezus. Het kon echter niet anders gezegd worden, omdat in de Brief aan de Hebreeën Christus als Hogepriester wordt gezien aan Gods rechterhand, waar Hij de Zijnen vertegenwoordigt en voor hen tussenbeide treedt. De Naam van God is echter geopenbaard in Christus. En in Hebreeën 1:1 wordt Christus als God toegesproken.

Is het nu niet heerlijk dat wij, door de heiligen te dienen, onze liefde tot de Naam van de Heer Jezus kunnen bewijzen? Het geheim van alle waarachtige dienst ligt hierin opgesloten! Gaat het ons om Zijn Naam, om Zijn Persoon alléén?

Een andere opmerkelijke plaats vinden we in Mattheüs 18:19-20. We lezen daar: 'Nogmaals zeg Ik u: als twee van u overeenstemmen op de aarde over de een of andere zaak die zij zouden begeren, zij zal hun gegeven worden door Mijn Vader, Die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in [of 'tot', Grieks 'eis'] Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen'. Uit de woorden 'Nogmaals zeg Ik u' is het duidelijk dat er wordt gesproken tot hen die in de verzen 17 en 18 genoemd worden. Nu, dan gaat het hier dus over het vergaderd zijn als gemeente.

Hoe moet dit zijn? 'Tot Mijn Naam'. Natuurlijk ook in de Naam, want alles wat we doen, moeten we in de Naam van de Heer Jezus doen, zelfs eten en drinken. Maar 'tot de Naam' drukt iets bijzonders uit. Het bevat de kostelijke waarheid dat de Persoon van de Heer Jezus, de Heer Zelf, het Middelpunt en het Voorwerp van hen die vergaderd zijn, is. Hij is de Heer, Hij heeft het gezag in het midden van de Zijnen. Hij zegt wie uitgesloten of toegelaten moet worden. En allen zijn afhankelijk van Hem en van de Vader.

Kennen wij die heerlijke plaats, waar 'tot Zijn Naam' wordt vergaderd? Dat is niet willekeurig wáár ook enige gelovigen mochten samenzijn. In Zijn Naam komen zij, als het goed is, zeer zeker bijeen. Maar tot Zijn Naam vergaderd, is het samenzijn als gemeente, is een samenzijn waar de tucht wordt gehandhaafd naar de gedachte van de Heer (Matth. 18:17-18).

In Deuteronomium 14:23 lezen wij: 'En voor het aangezicht van de HEERE, uw God, ter plaatse, die Hij verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te doen wonen'. En in Mattheüs 28:7 zegt de engel tot de vrouwen: 'Daar zult gij Hem [de opgestane Heer] zien'. De Heer Jezus wees de plaatsen aan waar Zijn Naam woonde en waar Hij Zelf kon worden aanschouwd.

Zo is het ook nu. De Heer Jezus Zelf zegt ons waar we Hem ontmoeten zullen. 'Daar ben Ik in het midden van hen', zegt de Heer Jezus. Dus waar de gelovigen vergaderd zijn 'tot Zijn Naam', onder Zijn autoriteit, en opzien naar Hem en Zijn Naam aanroepen, daar is Hij Zelf in het midden op die bijzondere wijze, zoals dat in Mattheüs 18 wordt beloofd.

Laten wij er wel op letten dat er niet staat: 'daar zal Ik in het midden zijn', maar: 'daar ben Ik in het midden', want Hij is het Voorwerp, het Middelpunt, tot Wie wij ons vergaderen. Hij is er reeds, wij scharen ons om Hem. Welk een voorrecht! Wat een genade! Welk een bron van zegeningen en heerlijkheid!

Dat de Heer ons meer en meer de waarde mag leren kennen van de woorden: 'tot Zijn Naam'. Tot Zijn Naam zijn wij gedoopt. Tot Zijn Naam gaat ons hart uit in de liefdedienst. Tot Zijn Naam vergaderen wij ons met gebed en aanbidding.

Schrijver onbekend.